

Bruxelles, 19. studenoga 2025.
(OR. en)

15639/25

**Međuinstitucijski predmet:
2025/0366 (NLE)**

**ANTIDISCRIM 109
COCON 68
COHOM 168
COPEN 353
DROIPEN 140
EDUC 456
FREMP 341
JAI 1720
MIGR 433
SOC 783
STATIS 89**

POP RATNA BILJEŠKA

Od: Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine
DEPREZ

Za: Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije

Predmet: Prijedlog
ODLUKE VIJEĆA
o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u Odboru stranaka
Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad
ženama i nasilja u obitelji, na njegovu 19. sastanku, o preporukama
i zaključcima upućenima određenim strankama o njihovoj provedbi te
konvencije, u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom
u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2025) 712 final.

Priloženo: COM(2025) 712 final

Bruxelles, XXX
[...] (2025) XXX draft

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u Odboru stranaka Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, na njegovu 19. sastanku, o preporukama i zaključcima upućenima određenim strankama o njihovoj provedbi te konvencije, u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja

OBRAZLOŽENJE

1. PREDMET PRIJEDLOGA

Ovaj prijedlog odnosi se na odluku kojom se utvrđuje stajalište koje treba zauzeti u ime Unije na 19. sastanku Odbora stranaka Konvencije („Odbor”) Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („Istanbulska konvencija” ili „Konvencija”) 11. prosinca 2025. u vezi s predviđenim donošenjem osam nacрта preporuka i jednog nacрта zaključaka upućenih devet stranaka za provedbu Konvencije u tim državama.

2. KONTEKST PRIJEDLOGA

2.1. Istanbulska konvencija

U Istanbulskoj konvenciji utvrđen je sveobuhvatan i usklađen skup pravila za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u Europi i šire. Konvencija je stupila na snagu 1. kolovoza 2014.

EU je potpisao Konvenciju u lipnju 2017. i dovršio postupak pristupanja polaganjem dviju isprava o odobrenju 28. lipnja 2023., čime je Konvencija za EU stupila na snagu 1. listopada 2023. EU je pristupio Konvenciji u području pitanja koja su u njegovoj isključivoj nadležnosti, konkretno pitanja koja se odnose na institucije i javnu upravu Unije¹ i pitanja koja se odnose na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja². Sve države članice EU-a potpisale su Konvenciju, a 22 su je ratificirale³.

2.2. Odbor stranaka

Odbor stranaka⁴ čine predstavnici stranaka Konvencije. Stranke nastoje svojim predstavnicima imenovati stručne osobe najvišeg ranga u području sprečavanja i borbe protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji⁵. Zadaće povjerene Odboru stranaka navedene su u pravilu 1. njegova Poslovnika⁶. EU je 1. listopada 2023. postao stranka Konvencije, a time i član Odbora stranaka (članak 67. stavak 1. Konvencije).

2.3. Mehanizam za praćenje Istanbulske konvencije

Istanbulskom konvencijom utvrđuje se mehanizam nadzora kako bi se osiguralo da je stranke djelotvorno provode⁷. Njegova je svrha ocijeniti primjenu Konvencije u praksi i pružiti smjernice strankama. Mehanizam nadzora sastoji se od dva različita, ali međusobno povezana

¹ Odluka Vijeća (EU) 2023/1075 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na institucije i javnu upravu Unije, SL L 143 I, 2.6.2023., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja, SL L 143 I, 2.6.2023., str. 4., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

³ Status ratifikacija na dan 12. studenog 2025.: AT (2013.); BE (2016.); CY (2017.); DE (2017.); DK (2014.); IE (2019.); EL (2018.); ES (2014.); EE (2017.) FI (2015.); FR (2014.); HR (2018.); IT (2013.); LU (2018.); MT (2014.); NL (2015.); PL (2015.); PT (2013.); RO (2016.); SI (2015.); SV (2014.), LV (2023.).

⁴ [Odbor stranaka – Istanbulska konvencija o borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji \(coe.int\)](http://coe.int).

⁵ Pravilo 2.1.b Poslovnika Odbora stranaka.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, donesen 4. svibnja 2015.

⁷ Članak 1. stavak 2. Istanbulske konvencije.

tijela: neovisnog stručnog tijela (Skupina stručnih osoba za djelovanje protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („GREVIO”)) i Odbora stranaka.

GREVIO je neovisna skupina stručnih osoba zadužena za nadzor provedbe Istanbulske konvencije u zemljama, u skladu s člankom 66. stavkom 1. Konvencije. Postupak nadzora utvrđen je u članku 68. Konvencije. U skladu s člankom 68. stavkom 1. Konvencije nove stranke dužne su podnijeti izvješće (na temelju upitnika koji priprema skupina GREVIO), u kojem se detaljno navodi koje su zakonodavne i druge mjere poduzele za provedbu Konvencije. GREVIO priprema izvješće o mjerama koje je dotična stranka poduzela u provedbi Konvencije i predlaže kako ta stranka može riješiti utvrđene probleme⁸.

Na temelju izvješća skupine GREVIO i u skladu s člankom 68. stavkom 12. Konvencije Odbor stranaka može donijeti preporuke upućene dotičnoj stranci o provedbi Konvencije i odrediti datum do kojeg stranka treba dostaviti odgovor o njihovoj provedbi. Na temelju te odredbe Odbor stranaka donosi preporuke za stranke u kojima se razlikuju one mjere koje bi trebalo poduzeti što prije, uz obvezu izvješćivanja u roku od tri godine, od mjera koje, iako su važne, nisu u jednakoj mjeri hitne. Nakon isteka trogodišnjeg razdoblja stranka izvješćuje Odbor stranaka o napretku u provedbi preporuka koje su joj upućene. Na temelju tih informacija i svih dobivenih dodatnih informacija tajništvo Odbora⁹ priprema zaključke o provedbi preporuka u vezi sa svakom strankom koja je predmet preispitivanja, koje donosi Odbor stranaka.

Budući da je osnovni postupak procjene dovršen za gotovo sve stranke, GREVIO je krajem 2022. odlučio prijeći na sljedeću fazu procjene. U skladu s člankom 68. stavkom 3. Konvencije postupci procjene koje GREVIO provodi nakon osnovne procjene dijele se u krugove („krugovi tematske procjene”). Prvi krug tematske procjene provodi se pod nazivom „Izgradnja povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde” i traje od 2023. do 2031. Osnovnom procjenom obuhvaćeno je oko 60 članaka Istanbulske konvencije, dok je novim postupkom tematske procjene obuhvaćeno 20 članaka, i to članci 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. i 56. U tim se člancima utvrđuju standardi za tijela za izvršavanje zakonodavstva, aktere kaznenog pravosuđa, pružanje općih i specijaliziranih usluga potpore žrtvama te opći pristup usmjeren na žrtve. Cilj je pružiti temeljitiju procjenu tih područja, pri čemu se osobita pozornost posvećuje napretku postignutom u okviru svakog članka. Na svojem sastanku u prosincu 2024. Odbor stranaka donio je Odluku o preporukama koje Odbor stranaka treba donijeti s obzirom na izvješća skupine GREVIO donesena u okviru prvog kruga tematske procjene¹⁰.

Dosadašnja praksa Odbora stranaka bila je da se preporuke i zaključci donose na temelju konsenzusa na sastancima koji se održavaju na zahtjev¹¹ jedne trećine stranaka, predsjednika Odbora stranaka ili glavnog tajnika, obično dvaput godišnje.

2.4. Predviđeni akti Odbora stranaka

Predviđeno je da će Odbor stranaka na svojem 19. sastanku 11. prosinca 2025. donijeti osam nacrti preporuka (jednu na temelju osnovnog postupka procjene i sedam na temelju prvog kruga tematske procjene) i jedan zaključak („nacrti preporuka” odnosno „nacrt zaključaka”, a zajednički „predviđeni akti”):

⁸ Članak 68. stavak 10. Istanbulske konvencije.

⁹ Primjenjivi postupak za nadzor provedbe i izvješćivanje definiran je u „Okviru za nadzor provedbe preporuka upućenih državama strankama”, koji je Odbor stranaka donio 13. travnja 2021., IC-CP/Inf(2021)2.

¹⁰ Sadržana u dokumentu IC-CP(2024)10 rev.

¹¹ Članak 67. stavak 2. Konvencije.

- (1) Preporuku o provedbi Istanbulske konvencije u Ujedinjenoj Kraljevini, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)22prov;
- (2) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Andore, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)23prov;
- (3) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Belgije, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)24revprov;
- (4) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Francuske, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)25prov;
- (5) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Italije, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)26prov;
- (6) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Nizozemske, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)27prov;
- (7) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Portugala [IC-CP(2025)28-prov];
- (8) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Srbije, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)29prov; i
- (9) Zaključke o provedbi preporuka u pogledu Poljske koje je usvojio Odbor stranaka, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)30prov.

3. STAJALIŠTE KOJE TREBA ZAUZETI U IME UNIJE

Predviđeni akti odnose se na provedbu odredaba Konvencije koje se odnose na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, kao što su pitanja koja se odnose na zaštitu i potporu žrtvama nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, kao i provedbu odredaba koje se odnose na azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja. Ta su pitanja obuhvaćena pravnom stečevinom Unije, posebno Direktivom o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji¹², Direktivom o pravima žrtava¹³, Uredbom o postupku azila¹⁴ i Direktivom o standardima za prihvata¹⁵ i Direktivom o spajanju obitelji¹⁶. Ona su u isključivoj nadležnosti EU-a u mjeri u kojoj

¹² Direktiva (EU) 2024/1385 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (SL L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o>).

¹³ Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹⁴ Uredba 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁵ Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvata tražitelja međunarodne zaštite (SL L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁶ Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

relevantne odredbe Konvencije mogu utjecati na zajednička pravila ili izmijeniti njihovo područje primjene u smislu članka 3. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Budući da predviđeni akti mogu presudno utjecati na sadržaj prava Unije zbog mogućeg budućeg utjecaja na tumačenje relevantnih odredaba Konvencije, primjereno je utvrditi stajalište koje u okviru Odbora stranaka treba zauzeti u ime Unije u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja.

Nacrti preporuka i nacrti zaključaka o pitanjima koja su u nadležnosti Unije u skladu su s ciljevima i politikama Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, azila i zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja te ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije. Stoga se predlaže da Unija ne uloži prigovor na usvajanje nacrtu preporuka i nacrtu zaključaka na 19. sastanku Odbora stranaka.

4. PRAVNA OSNOVA

4.1. Postupovna pravna osnova

4.1.1. Načela

Člankom 218. stavkom 9. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđeno je donošenje odluka kojima se utvrđuju „stajališta koja u ime Unije treba donijeti tijelo osnovano na temelju sporazuma kada je to tijelo pozvano donositi akte koji proizvode pravne učinke, uz iznimku akata kojima se dopunjuje ili mijenja institucionalni okvir sporazuma”.

Pojam „akti koji proizvode pravne učinke” obuhvaća akte koji proizvode pravne učinke na temelju pravila međunarodnog prava kojima se uređuje predmetno tijelo. Obuhvaća i instrumente koji nemaju obvezujući učinak na temelju međunarodnog prava, ali postoji mogućnost da „presudno utječu na sadržaj propisa koje donese zakonodavac Unije”¹⁷.

4.1.2. Primjena na ovaj predmet

Odbor stranaka tijelo je osnovano Istanbulsom konvencijom. Predviđeni akti koje Odbor stranaka treba donijeti akti su koji proizvode pravne učinke. Predviđeni akti mogu presudno utjecati na sadržaj prava Unije jer u budućnosti mogu utjecati na tumačenje relevantnih odredaba Istanbulske konvencije. Stoga je postupovna pravna osnova za predloženu odluku članak 218. stavak 9. UFEU-a.

4.2. Materijalna pravna osnova

4.2.1. Načela

Materijalna pravna osnova za odluku na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a prije svega ovisi o cilju i sadržaju predviđenog akta o kojemu se zauzima stajalište u ime Unije. Ako predviđeni akt ima dva cilja ili elementa te ako se može utvrditi da je jedan od ta dva cilja ili elementa glavni, a drugi samo sporedan, odluka na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a mora se temeljiti na samo jednoj materijalnoj pravnoj osnovi, naime onoj koju zahtijeva glavni ili prevladavajući cilj ili element.

U pogledu predviđenog akta kojim se istovremeno želi postići više ciljeva ili koji ima više elemenata, koji su neodvojivo povezani, a nijedan nije sporedan u odnosu na druge, materijalna pravna osnova odluke na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a iznimno se mora temeljiti na različitim odgovarajućim pravnim osnovama.

¹⁷ Presuda Suda od 7. listopada 2014., Njemačka/Vijeće, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, t. 61. do 64.

4.2.2. Primjena na ovaj predmet

Kad je riječ o materijalnoj pravnoj osnovi, EU je pristupio Istanbulskoj konvenciji u području pitanja koja su u njegovoj isključivoj nadležnosti, točnije pitanja koja se odnose na institucije i javnu upravu Unije¹⁸ i pitanja koja se odnose na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja¹⁹. Pristupanje EU-a Istanbulskoj konvenciji podijeljeno je u dvije zasebne odluke Vijeća kako bi se u obzir uzeo poseban položaj Danske i Irske s obzirom na glavu V. UFEU-a. Stoga i odluku o utvrđivanju stajališta koje u Odboru stranaka treba zauzeti u ime Unije treba podijeliti u dvije odluke ako se relevantne preporuke ili zaključci odnose na oba pitanja.

Predviđeni akti obuhvaćaju ciljeve i sastavnice iz područja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima (članak 82. stavak 2. i članak 84. UFEU-a) te azila i zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja (članak 78. stavak 2. UFEU-a). Oni su neodvojivo povezani, a ni jedan nije sporedan u odnosu na drugi. Stoga materijalnu pravnu osnovu predložene odluke čine sljedeće odredbe: članak 78. stavak 2., članak 82. stavak 2. i članak 84. UFEU-a.

4.3. Zaključak

Pravna osnova predložene odluke trebali bi biti članak 78. stavak 2., članak 82. stavak 2. i članak 84. u vezi s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a.

¹⁸ Odluka Vijeća (EU) 2023/1075 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na institucije i javnu upravu Unije (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁹ Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 4., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u Odboru stranaka Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, na njegovu 19. sastanku, o preporukama i zaključcima upućenima određenim strankama o njihovoj provedbi te konvencije, u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 78. stavak 2., članak 82. stavak 2. i članak 84. u vezi s člankom 218. stavkom 9.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Konvencija Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („Konvencija”), koju je Unija sklopila Odlukom Vijeća (EU) 2023/1075²⁰ u odnosu na institucije i javnu upravu Unije i Odlukom Vijeća (EU) 2023/1076²¹ u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja, u mjeri u kojoj su takva pitanja u isključivoj nadležnosti Unije, stupila je na snagu za Uniju 1. listopada 2023.
- (2) U skladu s člankom 66. stavkom 1. Konvencije Skupina stručnih osoba za djelovanje protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („GREVIO”) prati kako stranke Konvencije („stranke”) provode Konvenciju. U skladu s člankom 68. stavkom 11. Konvencije GREVIO treba usvojiti svoje izvješće i zaključke o mjerama koje dotična stranka poduzima radi provedbe odredaba Konvencije.
- (3) Na temelju izvješća i zaključaka GREVIO-a Odbor stranaka („Odbor”) može usvojiti preporuke upućene dotičnoj stranci, u skladu s člankom 68. stavkom 12. Konvencije. U takvim se preporukama razlikuju mjere koje se trebaju poduzeti što prije, uz zahtjev da se u roku od tri godine Odbor izvijesti o poduzetim koracima, od mjera koje su važne, no nisu u jednakoj mjeri hitne. Nakon isteka tog trogodišnjeg razdoblja dotična stranka mora izvijestiti Odbor o mjerama poduzetima u 10 posebnih područja Konvencije. Na temelju tog izvješća i svih dodatnih informacija Odbor usvaja zaključke o provedbi tih preporuka koje je pripremio tajništvo Odbora.
- (4) U skladu s člankom 68. stavkom 3. Konvencije postupci procjene koje provodi GREVIO nakon prvotnog postupka osnovne procjene dijele se u krugove („krugovi

²⁰ Odluka Vijeća (EU) 2023/1075 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na institucije i javnu upravu Unije (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 1.), [Odluka Vijeća \(EU\) 2023/1075](#).

²¹ Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 4.), [Odluka Vijeća \(EU\) 2023/1076](#).

tematske procjene”). Prvi krug tematske procjene provodi se pod nazivom „Izgradnja povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde” i obuhvaća 20 članaka Konvencije, i to članke 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. i 56. Odbor je na svojem 17. sastanku 17. prosinca 2024. usvojio Odluku o preporukama koje Odbor stranaka treba usvojiti s obzirom na izvješća GREVIO-a usvojena u okviru prvog kruga tematske procjene sadržane u dokumentu IC-CP(2024)10 rev.

- (5) Očekuje se da će Odbor na svojem 19. sastanku 11. prosinca 2025. donijeti sljedeće nacрте preporuka (jednu na temelju kruga osnovne procjene i sedam na temelju prvog kruga tematske procjene) i nacрте zaključaka o provedbi Konvencije od strane devet stranaka („nacrti preporuka” odnosno „nacrti zaključaka”, a zajednički „predviđeni akti”):
- (1) Preporuku o provedbi Istanbulske konvencije u Ujedinjenoj Kraljevini, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)22prov;
 - (2) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Andore, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)23prov;
 - (3) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Belgije, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)24revprov;
 - (4) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Francuske, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)25prov;
 - (5) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Italije, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)26prov;
 - (6) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Nizozemske, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)27prov;
 - (7) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Portugala, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)28prov;
 - (8) Preporuku o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Srbije, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)29prov; i
 - (9) Zaključke o provedbi preporuka u pogledu Poljske koje je usvojio Odbor stranaka, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)30prov.
- (6) Predviđeni akti odnose se na provedbu odredaba Konvencije koje se odnose na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, kao što su pitanja koja se odnose na zaštitu i potporu za žrtve nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nacrti preporuka i zaključaka odnose se i na provedbu odredaba Konvencije koje se odnose na azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja. Ta su pitanja obuhvaćena pravnom stečevinom Unije,

a posebno Direktivom Vijeća 2003/86/EZ²², direktivama 2012/29/EU²³, (EU) 2024/1346²⁴ i (EU) 2024/1385²⁵ Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbom (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća²⁶. Predviđeni akti proizvodit će pravne učinke jer mogu presudno utjecati na sadržaj prava Unije time što bi u budućnosti mogli utjecati na tumačenje relevantnih odredaba Konvencije. Stoga je primjereno utvrditi stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u okviru Odbora o pitanjima povezanim s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja.

- (7) Treba napomenuti da su preporuke koje se odnose na određene članke Konvencije samo djelomično u nadležnosti Unije. Kad je riječ o tim člancima, ovom se Odlukom ne bi trebala dovoditi u pitanje nadležnost država članica, pa stoga, na primjer: za preporuke o člancima 49. i 50. Konvencije ovom se Odlukom ne bi trebala dovoditi u pitanje nadležnost država članica za unutarnju organizaciju i upravljanje njihovim pravosudnim sustavima; za preporuke o člancima 11. i 20. Konvencije ovom se Odlukom ne bi trebala dovoditi u pitanje nadležnost država članica za organizaciju i pružanje zdravstvenih usluga i zdravstvene zaštite; za preporuke o članku 14. Konvencije ovom se Odlukom ne bi trebala dovoditi u pitanje nadležnost država članica za nastavni sadržaj i organizaciju obrazovnih sustava, i za preporuke o članku 31. Konvencije ovom se Odlukom ne bi trebala dovoditi u pitanje nadležnost država članica u području obiteljskog prava.
- (8) Kad je riječ o Ujedinjenoj Kraljevini, nacrt preporuke o provedbi Konvencije u toj državi uključuje potrebu da se: usklade postojeće pravne definicije u skladu s Konvencijom (članak 3. Konvencije); osigura da se odredbe Istanbulske konvencije provode bez diskriminacije i da se u politike uključe perspektive i potrebe žena izloženih intersekcijskoj diskriminaciji (članak 4. Konvencije); osiguraju odgovarajuća i održiva financijska sredstva za sve politike usmjerene na borbu protiv nasilja nad ženama i održivo financiranje relevantnih organizacija civilnog društva (članak 8. Konvencije); oda priznanje i pruži potpora organizacijama civilnog društva (članak 9. Konvencije); nacionalnim koordinacijskim tijelima dodijele potrebne ovlasti i nadležnosti te osigura koordinacija i provedba politika i mjera za sprečavanje i suzbijanje svih oblika nasilja nad ženama te osigura njihovo neovisno praćenje i evaluacija, potkrijepljeno relevantnim podacima (članak 10. Konvencije); usklade sustavi za prikupljanje podataka i osigura sustavno prikupljanje razvrstanih podataka o nasilju nad ženama (članak 11. Konvencije); osigura osposobljavanje relevantnih stručnjaka o tome kako na odgovarajući način reagirati na nasilje nad ženama i istražiti ga (članak 15. Konvencije); uklone prepreke pristupu općim službama za potporu

²² Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003., str. 12., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

²³ Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012., str. 57., <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²⁴ Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvata tražitelja međunarodne zaštite (SL L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Direktiva (EU) 2024/1385 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (SL L, 2024/1385, 24.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²⁶ Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

(članak 20. Konvencije); svim žrtvama osiguraju specijalizirane službe za potporu s odgovarajućim osobljem i resursima te poveća broj i kapacitet skloništa za žrtve nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (članci 22. i 23. Konvencije); osigura da se nasilje nad djetetom može smatrati otegotnom okolnošću bez obzira na odnos počinitelja s djetetom (članak 46. Konvencije); smanji sekundarna viktimizacija osiguravanjem da osobe koje istražuju i kazneno gone djela nasilja nad ženama imaju odgovarajuće stručno znanje o tim pitanjima i osigura učinkovito rješavanje predmeta bez odgode (članak 50. Konvencije); prema potrebi osigura uvođenje i provedba hitnih naloga za udaljavanje (članak 52. Konvencije); te osiguraju pristup odgovarajućem i sigurnom smještaju za sve žene i djevojčice tijekom postupka azila i rodno osjetljivi standardi u prihvatnim objektima (članak 60. Konvencije). Budući da je nacrt preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, azila i zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja i ne izaziva zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njegovu usvajanju.

- (9) Kad je riječ o Andori, nacrt preporuka o provedbi Konvencije u toj državi uključuje potrebu da se: razvije dugoročna sveobuhvatna strategija za sprečavanje i suzbijanje svih oblika nasilja nad ženama obuhvaćenih Konvencijom; osigura da organizacije za prava žena budu u potpunosti uključene u oblikovanje politika i da redovito ocjenjuju te politike na temelju detaljnih pokazatelja (članak 7.); osigura da se nevladinim organizacijama za prava žena dodijele dostatne subvencije i dovoljno vremena za provedbu aktivnosti koje su im povjerene (članak 8.); nastavi proširivati prikupljanje razvrstanih podataka o svim oblicima nasilja obuhvaćenima Istanbulskom konvencijom i da budu dostupni potpuni podaci o sudskim odlukama koje se odnose na nasilje nad ženama i nasilje u obitelji (članak 11.); preventivne kampanje prošire na sve oblike nasilja obuhvaćene Istanbulskom konvencijom (članak 12. Konvencije); osiguraju dostatni ljudski resursi i odgovarajuće kvalifikacije za stručni rad na programima za počinitelje, izrade minimalni standardi i uvede poseban program za počinitelje seksualnog nasilja (članak 16.) osigura da specijalizirane službe za potporu zadovoljavaju potrebe žrtava te da migrantice, žene izbjeglice i tražiteljice azila imaju puni pristup tim uslugama (članci 22. i 60.); poradi na poboljšanju policijskih operacija uzimajući u obzir sve oblike nasilja nad ženama obuhvaćene Istanbulskom konvencijom i educiraju dotični stručnjaci (članci 49. i 50.); poduzmu mjere kako bi se zajamčilo da svi dionici provode procjene rizika za sve oblike nasilja obuhvaćene Konvencijom i redovito ih ponavljaju (članak 51.); osigura da se hitni nalozi za udaljavanje mogu izdati bez odgode ako postoji neposredna opasnost i uspostavi jasan pravni okvir kojim se jamči pravilno upravljanje hitnim nalogima za udaljavanje (članak 52.); te osigura da žrtve svih oblika nasilja obuhvaćenih Konvencijom mogu imati koristi od naloga za zaštitu i da se kršenja kažnjavaju (članak 53.). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, azila i zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovu usvajanju.
- (10) Kad je riječ o Belgiji, nacrt preporuka o provedbi Konvencije u toj državi uključuje potrebu da se: osigura veća dosljednost politika i mjera u vezi sa sprečavanjem i borbom protiv nasilja nad ženama među različitim razinama vlasti u zemlji (članak 7. Konvencije); zajamči razvrstavanje prikupljenih podataka i uskladi prikupljanje podataka (članak 11. Konvencije); osigura širenje znanja o pojmu dobrovoljnog pristanka u spolnim odnosima (članak 14. Konvencije); uvede početno osposobljavanje i osposobljavanje na radnom mjestu za sve razine službenika za

izvršavanje zakonodavstva i sve relevantne zdravstvene djelatnike te uspostave i objave standardi kvalitete za tečajeve osposobljavanja (članak 15. Konvencije); pojača potpora oporavku i ekonomskoj neovisnosti žena žrtava nasilja relevantnim mjerama i uvedu standardizirani načini pružanja skrbi u zdravstvenom sektoru kako bi se omogućilo prepoznavanje žrtava i njihovo upućivanje odgovarajućim specijaliziranim službama za potporu (članak 20. Konvencije); poveća broj i kapacitet skloništa samo za žene i osigura da naknade ne budu prepreka za pristup skloništima te uspostavi državna telefonska linija za pomoć koja služi kao jedinstvena kontaktna točka za sve žrtve (članak 22. Konvencije); osigura da objekti za nadzirane posjete pružaju sigurnost djeci i njihovim majkama te da se izbjegne sekundarna viktimizacija (članak 31. Konvencije); osigura učinkovitost, da tužiteljstvo daje prednost tim slučajevima i da primjenjuje rodno uvjetovano razumijevanje nasilja nad ženama usmjereno na žrtve, osigura uspostava učinkovitih zaštitnih mjera kako bi se spriječila neprimjerena upotreba instrumenta mirenja i poduzmu mjere za izbjegavanje razlika u pravosudnom odgovoru na sve slučajeve nasilja nad ženama (članci 49. i 50. Konvencije); uklone prepreke za primjenu hitnih naloga za udaljavanje, naloga o zaštiti i zabrani pristupa, osigura da su takvi nalozi dostupni i pristupačni svim žrtvama te da se mogu zatražiti neovisno o drugim postupcima (članci 52. i 53. Konvencije); te ocijeni provedba postojećih zaštitnih mjera i osigura da se sve postojeće mjere provode u praksi za žrtve svih oblika nasilja obuhvaćenih Konvencijom (članak 56. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

- (11) Kad je riječ o Francuskoj, nacrt preporuka o provedbi Konvencije u toj državi uključuje potrebu da se: razvije dugoročna sveobuhvatna strategija za sprečavanje i borbu protiv svih oblika nasilja nad ženama obuhvaćenih Konvencijom te osigura dodjela odgovarajućih sredstava tijelu koje koordinira politike za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama; osigura da udruge za prava žena budu u najvećoj mjeri uključene u oblikovanje politika i da redovito ocjenjuju te politike na temelju prethodno definiranih pokazatelja (članci 3. i 7. Konvencije); nastavi rad na osiguravanju odgovarajućeg financiranja politika za sprečavanje i suzbijanje svih oblika nasilja nad ženama i osigura da organizacije za prava žena imaju dostatna i stabilna financijska sredstva za svoj rad (članak 8. Konvencije); osigura da su podaci koje su prikupile pravosudne službe razvrstani (članak 11. Konvencije); poboljšaju mjere u primarnoj prevenciji i procijeni njihov učinak (članak 12. Konvencije); osigura da svi stručnjaci koji su u kontaktu sa žrtvama i počiniteljima prođu osposobljavanje o svim oblicima nasilja nad ženama i da se to osposobljavanje procijeni (članak 15. Konvencije); donesu i uvedu minimalni standardi za programe za počinitelje nasilja i procijeni njihov učinak (članak 16. Konvencije); osigura da se u cijeloj zemlji uspostave koordinacijska tijela i da nova jedinstvena kontaktna točka za pružanje potpore ženama žrtvama nasilja uključuje sva relevantna tijela (članak 18. Konvencije); osigura da sve žene žrtve nasilja imaju pristup forenzičkom pregledu i mogućnost očuvanja dokaza te poduzmu daljnje mjere za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama s invaliditetom (članak 20. Konvencije); osigura dostupnost specijaliziranih usluga potpore širom zemlje, među ostalim za žene žrtve nasilja i njihovu djecu koji borave u skloništima, te osigura da takve usluge odgovaraju digitalnoj dimenziji nasilja nad ženama (članak 22. Konvencije); žrtvama seksualnog nasilja pruži medicinska skrb, potpora u slučaju traume, forenzički pregledi i psihološka pomoć (članak 25. Konvencije); zajamči sigurnost žrtava i njihove djece pri odlučivanju o skrbništvu i pravima na posjećivanje proširenjem primjene mjera za

jačanje suradnje između građanskih i kaznenih sudova te osigura dovoljno objekata za nadzirane posjete (članak 31. Konvencije); ojačaju mjere za poticanje žena žrtava svih oblika nasilja obuhvaćenih Istanbulskom konvencijom da prijave takvo nasilje i osiguraju odgovarajuće službe za prihvata i potporu; poduzmu mjere kako bi se osiguralo da više slučajeva seksualnog nasilja dođe do faze kaznenog progona i nastavi rad na osiguravanju odgovarajućeg pravosudnog odgovora na sve oblike nasilja nad ženama (članci 49. i 50. Konvencije); osigura da se u svim slučajevima nasilja nad ženama sustavno provode procjene rizika (članak 51. Konvencije); povećava primjena naloga za zaštitu i osigura kažnjavanje kršenja (članak 53. Konvencije); te ograniči sekundarna viktimizacija kojoj žene žrtve nasilja mogu biti izložene tijekom postupka (članak 56. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

- (12) Kad je riječ o Italiji, nacrt preporuka o provedbi Konvencije u toj državi uključuje potrebu da se: uvedu definicije nasilja u obitelji i nasilja nad ženama koje su u skladu s člankom 3. kako bi se osigurala zajednička upotreba tih koncepata (članak 3. Konvencije) i osigura da se nacionalni akcijski plan za borbu protiv nasilja nad ženama odnosi na sve oblike nasilja nad ženama te da obuhvaća vremenski okvir, financijska sredstva i pokazatelje za mjerenje napretka; osigura učinkovito savjetovanje s civilnim društvom i bolje koordinira provedba relevantnih politika (članak 7. Konvencije); osigura održivo i dugoročno financiranje svih politika i mjera za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama te osiguraju dostatna i održiva financijska sredstva za skloništa (članak 8. Konvencije); omogući da svi relevantni dionici prikupljaju i razvrstavaju podatke te uskladi prikupljanje podataka (članak 11. Konvencije); osigura edukaciju o pojmu dobrovoljnog pristanka u spolnim odnosima (članak 14. Konvencije); za sve relevantne stručnjake uvede početno osposobljavanje i osposobljavanje na radnom mjestu o svim oblicima nasilja nad ženama (članak 15. Konvencije); povećava broj i kapacitet adekvatno geografski raspoređenih skloništa i osigura smještaj za sve žrtve, osigura da žrtve sakaćenja ženskih spolnih organa imaju pristup telefonskoj potpori i osigura da psihološko savjetovanje djece izložene nasilju u obitelji ili drugim oblicima nasilja nad ženama ne podliježe odobrenju obaju roditelja (članci 22., 23., 24. i 26. Konvencije); omoguće sigurni prostori za nadzirane posjete uz potporu stručnjaka osposobljenih za nasilje u obitelji (članak 31.) osigura da se službe za restorativnu pravdu u slučajevima kaznenih djela obuhvaćenih područjem primjene Istanbulske konvencije koriste s oprezom i da se temelje na slobodnom i informiranom pristanku žrtve (članak 48. Konvencije); zajamče pravovremeni i adekvatni odgovori tijela kaznenog progona na prijave koje se odnose na sve oblike nasilja nad ženama te učinkovita istraga i kazneni progon u takvim slučajevima (članci 49. i 50. Konvencije); osiguraju sustavne procjene rizika za žrtve svih oblika nasilja nad ženama utemeljene na priručnicima i smjernicama te razmotri potreba da se u procjenu uključe djeca i njihovi individualni rizici (članak 51. Konvencije); te osigura da se hitni nalozi za udaljavanje izdaju u praksi kad je to potrebno, da se njihova provedba prati i reagira u slučaju kršenja te uključi djecu u područje primjene hitnih naloga za udaljavanje i zabranu pristupa (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.
- (13) Kad je riječ o Nizozemskoj, nacrt preporuka o provedbi Konvencije u toj državi uključuje potrebu da se: osigura da definicije u dokumentima o politikama odražavaju

činjenicu da nasilje u obitelji nerazmjerno pogađa žene i usklade definicije u zakonodavstvu s člankom 3.b Istanbulske konvencije (članak 3. Konvencije); osigura koordinacija politika i mjera poduzetih u vezi sa sprečavanjem i borbom protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji te da one obuhvaćaju sve oblike nasilja nad ženama obuhvaćene Istanbulskom konvencijom, dodijeli uloga koordinacijskog tijela potpuno institucionaliziranim subjektima s jasnim mandatima, nadležnostima i potrebnim resursima te osigura sudjelovanje nevladinih organizacija u oblikovanju politika (članak 7. Konvencije); uvede odgovarajuće i održivo financiranje politika i mjera za borbu protiv svih oblika nasilja nad ženama i nasilja u obitelji te osigura odgovarajuće i održivo financiranje organizacija za prava žena (članak 8. Konvencije); prilagode kategorije podataka kako bi ih mogli upotrebljavati pravosudni sektor i tijela za izvršavanje zakonodavstva te osigurati njihovo razvrstavanje (članak 11. Konvencije); poboljša edukacija svih stručnjaka koji se bave žrtvama nasilja nad ženama o svim oblicima nasilja obuhvaćenima Istanbulskom konvencijom, oslanjajući se pritom na stručno znanje organizacija za prava žena (članak 15. Konvencije); intenzivira rad na povećanju broja i kapaciteta skloništa i njihove sposobnosti da odgovore na potrebe žena izloženih intersekcijskoj diskriminaciji (članak 22. Konvencije); osigura učinkovitu istragu i kazneni progon u slučajevima nasilja nad ženama obuhvaćenima Konvencijom i poduzme mjere za poticanje žena žrtava nasilja da ga prijave, uključujući žene kojima prijeti intersekcijaska diskriminacija (članci 49. i 50. Konvencije); poduzmu mjere za osiguravanje rodno osjetljivih procjena rizika u slučajevima nasilja u obitelji i drugih oblika nasilja nad ženama kao dio multidisciplinarnog odgovora (članak 51. Konvencije); te preispita i proširi sustav zabrane pristupa i hitnih naloga za udaljavanje u skladu s Konvencijom kako bi se osiguralo da relevantna tijela mogu odmah izdati takve naloge u slučajevima neposredne opasnosti (članak 52. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

- (14) Kad je riječ o Portugalu, nacrt preporuka o provedbi Konvencije u toj državi uključuje potrebu da se: osiguraju odgovarajuća financijska sredstva za provedbu nacionalnih strategija i akcijskih planova te održivo financiranje organizacija za prava žena (članak 8. Konvencije); osigura početno osposobljavanje i osposobljavanje na radnom mjestu za članove sudstva o svim oblicima nasilja nad ženama obuhvaćenima Konvencijom i osigura da svi relevantni stručnjaci kontinuirano pohađaju obuku o nasilju nad ženama (članak 15. Konvencije); osigura da su programi za počinitelje nasilja u obitelji i seksualnog nasilja dovoljno dostupni te da se za njih uvedu i evaluiraju minimalni standardi (članak 16. Konvencije); pripremi usklađen multidisciplinarni odgovor na sve oblike nasilja nad ženama (članak 18. Konvencije); uspostavi telefonska linija za pomoć ženama žrtvama različitih oblika nasilja, poveća broj i kapacitet skloništa namijenjenih isključivo ženama za žrtve svih oblika nasilja nad ženama, osigura dostupnost specijaliziranih službi za potporu i ukine zahtjev da žene žrtve prijave kazneno djelo kako bi dobile pristup skloništu (članak 22. Konvencije); u provedbi posjeta pod nadzorom da prednost sigurnosti i poštovanju prava žena žrtava i njihove djece (članak 31. Konvencije); osigura brz i rodno osjetljiv odgovor službenika za izvršavanje zakonodavstva u svim slučajevima nasilja nad ženama, među ostalim kad je riječ o njihovoj digitalnoj dimenziji; osigura učinkovita istraga slučajeva (članci 49. i 50. Konvencije); uskladi sustav hitnih naloga za udaljavanje i sustav naloga o zaštiti i zabrani približavanja s Konvencijom; omogućiti određivanje opsega i trajanja naloga za zaštitu na pojedinačnoj osnovi, intenzivnije praćenje naloga za zaštitu i odvrćajuće

sankcije za kršenje takvih naloga (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.

- (15) Kad je riječ o Srbiji, nacrt preporuka o provedbi Konvencije u toj državi uključuje potrebu da se: uskladi definicija nasilja u obitelji u svim zakonima u skladu s Konvencijom, osigura učinkovita provedbu i praćenje nacionalne strategije te dodijele dostatna sredstva nadležnom tijelu ili tijelima odgovornima za koordinaciju, provedbu, praćenje i neovisnu evaluaciju politika i mjera koje se odnose na suzbijanje svih oblika nasilja nad ženama (članci 3. i 7.); osiguraju odgovarajuća i održiva financijska sredstva za zakonodavstvo, politike i mjere za sprečavanje i suzbijanje nasilja nad ženama i nasilja u obitelji te zajamči održivo financiranje organizacija koje pružaju specijaliziranu potporu žrtvama (članak 8. Konvencije); zajamči razvrstavanje prikupljenih podataka prema relevantnim faktorima i uskladi prikupljanje podataka (članak 11. Konvencije); osiguraju redovite preventivne mjere za iskorjenjivanje rodni stereotipa i promiču informativne kampanje o svim oblicima nasilja nad ženama, uključujući digitalnu dimenziju, usmjerene na društvo u cjelini (članak 12. Konvencije); omogući sustavno početno usavršavanje i usavršavanje na radnom mjestu za sve relevantno stručno osoblje (članak 15. Konvencije); prošire i osiguraju odgovarajuća sredstva za programe za počinitelje nasilja u obitelji te donesu zajednički standardi (članak 16. Konvencije); poboljša pristup žrtava financijskoj potpori, stanovanju i zapošljavanju te osiguraju besplatni forenzički pregledi (članak 20. Konvencije); poveća kapacitet skloništa kako bi se osigurao siguran smještaj za sve žrtve, uključujući one koje se suočavaju s intersekcijskom diskriminacijom (članak 22. Konvencije); osiguraju referentni krizni centri za žrtve silovanja ili seksualnog nasilja u cijeloj zemlji, dostupni neovisno o spremnosti žrtve da prijavi kazneno djelo (članak 25. Konvencije); potiče prijavljivanje svih oblika nasilja nad ženama, educiraju tijela za izvršavanje zakonodavstva kako bi se osigurali rodno osjetljivi odgovori, ojača prikupljanje dokaza i poduzmu mjere za osiguravanje učinkovitog rješavanja predmeta (članci 49. i 50. Konvencije); osiguraju osposobljavanje i smjernice za policijske službenike o procjenama rizika i u te procjene uključiti sve relevantne institucije (članak 51. Konvencije); poboljša praćenje i usklađenost s hitnim i proširenim mjerama zaštite, među ostalim elektroničkim praćenjem; osigura dosljednost postupka i sustavno uključuje djecu u hitne zaštitne mjere i naloge za dugoročnu zaštitu (članci 52. i 52. Konvencije); i omogući učinkovita provedba svih mjera zaštite žrtava tijekom istraga i sudskih postupaka te zaštita žrtava od zastrašivanja, odmazde i ponovne viktimizacije poštovanjem njihova prava da budu adekvatno obaviještene o izdavanju naloga ili puštanju počinitelja na slobodu ili njihovu bijegu (članak 56. Konvencije). Budući da su ti nacrti preporuka u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovom usvajanju.
- (16) Kad je riječ o Poljskoj, nacrt zaključaka o provedbi Konvencije u toj državi uključuje potrebu da se: osigura da se odredbe Konvencije provode bez diskriminacije i riješi problem višestrukih oblika diskriminacije s kojima se određene skupine žrtava suočavaju pri pristupu zaštiti i potpori (članak 4. Konvencije); izrade sveobuhvatne i koordinirane politike na nacionalnoj razini za sprečavanje i suzbijanje svih oblika nasilja nad ženama obuhvaćenih Konvencijom i ojačaju mehanizmi međuinstitucijske suradnje među tijelima kako bi se žrtvama omogućio pristup mehanizmima potpore i zaštite (članak 7. Konvencije); povećaju financijska sredstva za sprečavanje i suzbijanje svih oblika nasilja nad ženama, osiguraju financijska sredstva za nevladine

organizacije i osigura njihovo sudjelovanje u provedbi i praćenju svih relevantnih politika (članak 8. Konvencije); dodijele potrebni ljudski i financijski resursi koordinacijskom tijelu za Istanbulsku konvenciju i osigura sudjelovanje organizacija za prava žena (članci 9. i 10. Konvencije); omogući da svi relevantni dionici prikupljaju razvrstane podatke i da relevantne službe usklade njihovo prikupljanje (članak 11. Konvencije); osigura da se hitni nalozi za udaljavanje, zabranu pristupa i zaštitu mogu izdati za sve oblike nasilja na temelju Konvencije i osiguraju sankcije u slučaju kršenja (članci 52. i 53. Konvencije); osigura brz pristup postupka azila za tražiteljice azila, osiguraju rodno osjetljivi postupci i poštuju načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja (članci 60. i 61. Konvencije). Budući da su ti nacrti zaključaka u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, azila i zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi njihovu usvajanju.

- (17) Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 nije obvezujuća za Irsku te ona stoga ne sudjeluje u donošenju ove Odluke.
- (18) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u okviru Odbora stranaka, osnovanog na temelju članka 67. Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, na njegovu 19. sastanku, jest da se ne protivi usvajanju sljedećih akata:

- (1) Preporuke o provedbi Istanbulske konvencije u Ujedinjenoj Kraljevini, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)22prov;
- (2) Preporuke o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Andore, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)23prov;
- (3) Preporuke o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Belgije, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)24revprov;
- (4) Preporuke o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Francuske, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)25prov;
- (5) Preporuke o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Italije, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)26prov;
- (6) Preporuke o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Nizozemske, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)27prov;
- (7) Preporuke o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Portugala, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)28prov;

- (8) Preporuke o izgradnji povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije od strane Srbije, sadržanu u dokumentu IC-CP(2025)29prov; i
- (9) Zaključaka o provedbi preporuka u pogledu Poljske koje je usvojio Odbor stranaka, sadržanih u dokumentu IC-CP(2025)30prov.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Vijeće
Predsjednik*